

Helt siden Trondhjems Turistforening ble stiftet i 1887 har foreningen gitt ut årbøker. Det er blitt en meterlang rekke i bokhyllen. Som en rød tråd igjennom stoffet går beretningene om foreningens virke fra en beskjeden begynnelse til et omfattende rutenett i Trollheimen og Sylene hvor foreningen nå eier 13 hytter. Men årbøkene inneholder en mengde annet stoff fra fjellet og bygdene. Det er vanskelig å finne frem til spesielle ting, og Turistforeningen har derfor lenge ønsket å ha et systematisk register. Vi var så heldige at det lyktes å få 4 studenter ved Statens Bibliotekskole i Oslo å ta på seg oppgaven og gå igjennom alle foreningens årbøker. De tok det som en hovedoppgave til eksamen å lage et slikt register. Det er delt i følgende avdelinger:

- Emner
- Personer
- Steder
- Illustrasjoner
- Kart og skisser
- Innholdsfortegnelse årbøker 1888-1973

Et eksemplar av registeret finnes på Trondhjems Turistforenings kontor i Hans Hagerupsgt. 1, og er tilgjengelig for medlemmer og andre interesserte.

Det ligger et meget stort arbeide bak et slikt velordnet og omfattende register og Turistforeningen sender en hjertelig takk til:

Elisabeth Arendt
Oddhild Hildre
Inger Rinde
Hallfrid Simmeli

ARNE AANSTAD

Det er en ufravikelig regel at man aldri skal gå på tur i ukjent terreng uten kart og kompass. Sakene skal være i ryggsekken — alltid — og det er selvfølgelig en forutsetning at turfolk lærer seg å *bruke* kart og kompass. Det er dessuten en utrolig morsom kunnskap, ikke bare en nødvendighet. Orientering er idrett for alle og orienteringsforbundet henvender seg mer og mer til massene fremfor eliten, «Trimian» er ingen ukjent størrelse i O-kretser. Tvertimot er han meget populær. Turorientering er TRIM. Det er unødvendig å dosere hva orientering med kart og kompass er for noe — hvor lett og morsomt det er — når man har orienteringsidrettens utmerkede brosjyrer innen rekkevidde, slik som denne sekvensen:

Konkurransorientering er et løp hvor hver av deltagerne på kortest mulig tid — skal ta seg frem ved hjelp av kart og kompass gjennom en løype som arrangørene har stukket ut. Løypa er markert ved poster som er plassert ved terrengdetaljer som myrer, koller og lignende. O-løperen må innom alle postene i en bestemt rekkefølge, men han kan fritt velge vegen mellom postene.

Henimot 450 norske idrettslag har orientering på programmet og man regner med 18—19.000 aktive O-løpere av begge kjønn og i alderen 10 til 70. Det er 17 årsklasser med underklasser så ingen har problemer med å finne konkurrenter som passer.

Turorientering er i prinsippet det samme som en konkurranse. Vi skal også lete etter de røde/hvite postflaggene ute i marka — mer eller mindre lurt plassert — notere koder eller klippe i kartet og selv velge veien mellom postene. Vi har det imidlertid *ikke* travelt og tar den tiden vi trenger. Vi kan ta postene i den rekkefølge VI ønsker. Noen av oss mosjonerer og koser oss i marka, andre trimmer under postjakten og atter andre trener for harde livet. Turorientering gir